

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Mediolanensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66596)

ceriam accersitum apud se habuit, quoad illo
ultimo certamine ritè defunctus ad caelestia
præmia euocaretur. Theate vrbs est samnitix
in primis nobilis. hic Domicilium Societatis a
Donato Alucio ciuè Theatino institutum est.
Collegium futurum, vbi vectigal septingeno-
rum aureorum ab illo ad eam rem testamento
relictum ad idoneam summam peruenerit. In-
terim pauci e nostris, qui inibi versatur, ope-
ram ciuitati nauant. Ciuitas porrò ducentorū
aureorum accessionem in annos singulos futu-
ro Collegio destinauit.

P R O V I N C I A M E D I O L A N E N S I S.

N Prouincia Mediolanensi sum-
ma nostrorum fuit ad ducentos
triginta tres. In Domo Profes-
sorum versati sunt sex & trigin-
ta. In Collegio Brerano sexagin-
ta quatuor. In Genuensi vnus & triginta.
Vno minus in Taurinensi. In Comensi duode-
cim. Vno plus in Vercellensi. In Domo proba-
tionis Aronensi quadraginta quinque. Ceteri
in Domicilio Alexandrino. Extincti sunt om-
nino duo. horum detrimentum sarserunt in
Societatem asciti viginti.

Pro-

Professorum Domus.

Nostrorum opera (vt missa faciam vsitata, ac minus illustra) in multorum salute procuranda insignis fuit. Abbas cuiusdā Monasterij cum monachis compluribus se nobis excolendū salutaribus meditationibus tradidit, cum suo & Monasterij fructu minime vulgari. Mulier minus pudica e viri sui manibus, ac ferro clapsa profugerat, quam vir insectans fortè in sacerdotem nostrum incidit; ab eo delinitus est, adeò vt coniungi parceret; ita ambo bona fide inter se reconciliati diuina in nostro templo mysteria frequentant. Fæminam honesto loco natā, nobilis eques adama- bat; quam cum nec prece, nec precio ad flagitium pellicere potuisset, denique furore captus amorem in odium vertit. ergo per vias, & cō- pita multis audientibus eam contumelijs appetere, probris onerare, atrocibus minis territare cepit. Ceterum nostri Sacerdotis interuentu, atque opera equitis furor compressus est: pudica mulier omni molestia ac probri periculo liberata. Adolescens virginis amore captus frustra eius pudorem per menses facile decem oppugnauerat, cum mater puellæ egestate cogente ad eum confugit. Ibi tum ille ita mulieri opem spondet, si filiam ad eum perducat. Pacta pecunia, dies flagitio dicitur. Sed

E 2 Deus

Deus interposita mora, & virginis pudori, & adolescentis salutis consuluit. Eo ipso die, quo res constituta erat, interuenerunt nonnulli, quos ille verebatur. Interim adolescens diuina vi permotus ad sanitatem reuertitur. Tantum ergo flagitium exosus mulierem de vendito filia pudore grauiter accusat. Virgini, ut honestè nubat, partem dotis assignat: repente ex virginitatis oppugnatore vindex. Nec domi solum, sed etiam foris vtiliter laboratum est. Sacerdos noster in Noxariensis Diocesis oppidum missus, ibi paucis diebus nobili viro persuasit primum, ut concubinam dimitteret; deinde ut dimissam in matrimonium duceret. ita vtrique peccandi occasio in posterum adempta. Idem aleatorem a ludo ad sacramentorum frequentem usum adduxit. Alter sacerdos ad Episcopum Sedunensem profectus rem Christianam benè gessit. Causa profectio- nis hæc fuit. Vallesij populi sunt Heluetijs, & Mediolanensi ditioni finitimi. Hi christianam Religionem egregiè semper coluerunt. Nuper hæretici homines eò cum penetrassent, prauas, atque impias opiniones spargere cœperant. Mediolanensis igitur Gubernator veritus, ne longius serperet malum, egit cum Preposito Domus, vti aliquem e nostris sacerdotibus ad Sedunensem episcopum mitteret, qui id ageret, ut Vallesiorum episcopus idem & Dominus pro auctoritate, atque imperio pestilentes homi-

homines eijceret. Venit igitur ad episcopum nostrum, cum mandatis ac litteris. Ab Episcopo humanissime exceptus in eius familiaritatem se insinuavit, brevi que ei persuasit, non modo ut hæreticos, qui eò irrepserant, exterminaret, sed etiam ut illiusmodi hominum pestes graui edicto in posterum excluderet, & Vallesiorum finibus graui pœna proposita prohiberet.

Collegium Breranum.

Breranum Collegium & discipulorum numero, & nominis fama etiam apud exteros nobilitatum est. Archiepiscopus Taurinensis hac fama adductus Roma Taurinum rediens ad nos diuertit, & apud nos quamdiu Mediolani fuit, iucundissime est diuersatus. Huius exemplum secutus Bertonesis Episcopus, cū ad eum Mediolani ex itinere diuersantem uenisset salutatum alter Antistes, qui in hac Vrbe commoratur, hominem sic accepit, ut ad Breranum Collegium inuitaret; nullum iucundius spectaculum esse posse, quam tantam lectissimorum adolescentium spectare multitudinem litteris, ac pietati studentem. Itaque ille postridie gymnasium adit; exedras omnes obit; a magistris, discipulisque excipitur omnibus obseruantie, atque honoris indicis. Quid multa? eo spectaculo ita recreatus discessit,

scessit, ut se operæ pretium fecisse existimaret. Bauarię item Ducis filius domum ab Vrbe repetens, cum Mediolanum urbem Italiae maximam viseret, nostrum Gymnasium sibi visendum putauit. Conestabilis etiam Castellę cum Mediolanum Gubernator huius ditionis venisset, nostri Procuratoris inuitatu ad Collegiũ venit: totumque illum diem vna cum filio, & alio nobilissimo viro nobiscum egit summa cū animi voluptate. Gymnasij atrium cum peristromatis, tum verò discipulorũ carminibus, atque emblematis exornatum erat. Ipse pereleganti oratione in maxima nobilitatis frequentia ab vno e nostris magistris totius Collegij nomine salutatus. Et ille vtranq; B. Virginis Sodalitatem (erat quippe dies festus) inuisit; ab vtraque illi tum breui oratione, tum carmine gratiæ actę. Ingressus inde in impluuium Collegij, maiorem etiam apparatus offendit. Erant porticus omnes preciosis aulais ornatae mira carminum, emblematumque varietate distinctis. Excepit deinde prandium, non tam epularum, quam eruditionis delicijs opiparum. Super mensam concio multiplex linguis vndecim inter se dissimillimis habita, & fercula cum suo quęque disticho apposita. A prandio festiuum drama in maxima exedra habitum. Drama disputationes Theologię consecutę diem, celebritatemque clauserunt. Nec ciuitatem nostri litterarũ solum studijs iuue-

runt,

ſunt, ſed etiam officijs pietatis. Ab Epiphania ad Cineralia, quo maxime tempore ſultorum inſania his locis erumpere conſuevit, in celebrioribus Urbis compitis, ac plateis ad circumfuſam multitudinem verba fecerunt, frequenti, ac ſecunda concione, & ſæpè magna nobilium virorum, ac ſæminarum corona. quippe cum vel honeſtiſſimi equites ex equis, & matronæ nobiliſſimæ ex carpentis ad finem, vsque dicentes noſtros attenderent. Nec deſuit labori fructus: multorum totius vitæ expiationes teſtimonio fuerunt. Discordia quoque inter duos primarios ciues, quæ non leue malum parturire videbatur, per ſacerdotem noſtrū ſublata. Fæminę duæ nobiles grauibus inter ſe odijs diſſidentes ad concordiam reuocata. Qua in re alterius earum Chriſtiana humilitas extitit: nam oratione noſtri ſacerdotis adducta, illam alteram multis, qui ſimulatē nouerant, inſpectantibus, conuenit, demiſſeque, & amicè admodum affata ad amicitiam reuocauit.

Domus probationis Aro-
nenſis.

QVam Deo cordi ſit noſtrā Societas multorum Tyronum virtus oſtendit, quos Chriſtus mirabili ratione vel elegit, vel exer-

cuit. Nobilis adolescens paternam miratus felicitatem (is quippè ad summos honores, gradibus quidem, sed quasi cursim ascenderat) revereri secū cepit, id quod vsus docebat, ne precocis ille fructus minus esset diuturnus: ne qui ad summum dignitatis gradum subito euaserat, inde subito præceps rueret. Itaque humane fragilitatis admonitus in eam cogitationē venit, sibi nitendum non esse tam fluxis bonis, sed his vera, sempiternaque bona redimenda: ita ad Societatem animum appulit. Patrueles fratres, duo nobilitatis præcipuæ adhuc adolescentuli ad nostrum cætum se aggregarunt mira quadam ratione. Horū uterq; inter germanos fratres natu maximus erat, quo ægrius vocantem Christum secuti sunt. Obstabat salubri consilio non modò spes luculentæ hereditatis, sed etiam ætas aduersus domesticas delicias minus firma. Illud contra negotium iuuabat, quòd erat vterque alterius consilij conscius. Itaque Dei benignitate vicissim alter alteri saluti fuit. Nam cum alter eorum cunctantem alterum ad propositum a Christo decus incitasset, ipse factus deinde languidior, ab illo, quem modò inflāmauerat, ad exequendum aliquando tam salutare consilium est inflammatus; ita tandem vterque domesticis laqueis expeditus ad nostrum numerum accessit. Aliorum insigni cum parentibus certamine egregia est declarata constantia. Adolescen-

scentulus erat, ac pene puer nobili loco natus,
 qui relicto patre, cuius vnicus filius erat, ad
 nos se contulit, sed ita vt prius de tota re pa-
 rentem faceret certiozem; nec tamen respon-
 sum expectarat, vt si qua pugna instaret, pu-
 gnaret ex tuto. Nec sua illum fefellit opinio.
 Confestim parens Aronam aduolat; cumq;
 impetrasset, vt cum solo ageret; multis ei ra-
 tionibus persuadere conatur, vt domum tan-
 tisper redeat, dum agram tam tristi nuntio pa-
 rentem consoletur, & satis appareat, hanc
 illi mentem diuinitus iniectam. Cum nihil ver-
 bis proficeret, paternam auctoritatem inter-
 ponit. Hærebat puer, neque quomodo pater-
 num imperium eluderet, videbat. Denique di-
 uina lux oborta, quæ & ipsum molestia, & pa-
 rentem maiore pœna liberauit. Quo tandem,
 inquit, vestitu domum redeam? vtrum hoc,
 quem hic modò indui, an illo, quem exui? hunc
 vt exuam neque mea voluntas fert, nec nostræ
 dignitatis ratio patitur. Hoc verò indutus
 qui possum inter domesticos, & notos honestè
 versari, qui nondum quemadmodum hisce ve-
 stibus vtar, didicerim? Ne multa. Senem puer
 hac ratione conuictum vltro perpulit, vt se
 ipse aliquando respiceret, salutaribusque mo-
 nitis ita instituit ad studium pietatis, æternæ-
 que vitæ, vt eum ad opes, quas vnico filio pa-
 rauerat, in pauperes erogandas incensum di-
 mitteret. Alterius in maiore certamine ma-
 gis

gis etiam constantia enituit. Is nobis se magno animi ardore adiunxerat. Cuius pater simul ac quid factum esset vnico filio, quem fortunarum heredem, & stirpem familia destinauerat, cognouit; scilicet improviso malo examinatus Aronam accurrit. Facta alloquendi cum filio potestate, omnes machinas admo-uit, vt eum domum reduceret. Sed frustra. Constantans, & Deo fretus adolescens, omnes eius artes elusit. Ergo ille dolore ardens, cum re infecta domum reuertisset, planè furere, insanire, furorem suum in coniugem, in domesticos, in notos, a quibus se de filij consilio celatum dicebat expromere: Ciuitatem turbis miscere; episcopum, & ciues in nos incitare. Nec furori modum nisi filio recepto adhibiturus videbatur. Proinde & insidiosis cognatorum literis, & doctis cœnobarum nobilium sermonibus (qui sui instituti penè obliti, ut posita manu ad aratrum, respiceret retrò, ei persuadere nitebantur) adolescentis sæpius est tentata constantia. Ad quæ omnia eius animus inuictus perstitit; quin etiam ex crebro, grauique certamine, vt fit, nò modò illustrior euasit, sed etiam firmior. Cæterum haud scio an memorabilior etiam fuerit Taurinensis pueri animus minimè puerilis, qui cum sibi aditum in Societatem vndique clausum videret, quod & vnicus esset, & patris iam confecta etate filius, facinus edidit memorabile. Religiosissima

ma oppidi Taurini templa adire, Deum, Dei parentem, Diuosq; omnis enixè orare institit, vt alterum parentibus suis filium darent, quo sibi liber, & expeditus in Societatem pateret ingressus. Nec sua illum pietas, ac spes fefellit. Haud ita multo post pater sexagenarius ex coniuge filium genuit. Vbi puer se voti cōpotem factū animaduertit, mirè lætus instare parentibus, vt quando eis Deus nouum hæredem dedisset, priorem filiū Deo consecrarent. At illi nihilo minus pio filij consilio obstabant: & aliàs Mediolanum, alias Papiam per studiorū causam ablegabāt, vt ibi per certos homines ille ab ea mente deduceretur. Sed tandem omnes parentum conatus ad nihilum reciderunt. Puer vbiunque esset per litteras summopere nostros vrgebat, vt quoniā a Deo impetrasset, vt vnicus non esset, impetraret ab eis, vt impedimento, quod vnum erat, sublato, in Societatem adscriberetur, & per idem tempus pater est mortuus. Itaque puer matrē omni artificio aggreditur, vt se Christi vocantis signa sequi patiatur. Contra illā lacrymis, maternisque blanditijs filij animum attentare, nuptijs pellicere, honorum illecebris irrētere, idemque vt facerent cognatos, & propinquos magnopere rogare institit. puer omnium certaminum victor, ad extremum cum satis pietati fecisse uideretur, ad salutis perfugium relicta matre profugit.

illud

Illud quoque diuinæ erga nos prouidentie
 iudicium non vulgare. Aronensis cæli graui-
 tas fecit, vt æstiuis mensibus Nouitij in rure
 propinquo satis amæno, & commodo domici-
 lium haberent. Hic igitur in æstiuæ de more
 cum concessissent, placuit Rectori ad relaxan-
 dos Nouitiorum animos, cœnam eis in prato
 propter amnem, qui fundum interfuit, dare.
 Aberat is locus a villa. Itaque eo supellesti-
 lem, instrumentumque necessarium delatum
 oportuit; cœna hilariter in illa præterfluentis
 amnis amœnitate celebratur ab ignavis, quan-
 tum mœroris, ac luctus ab eis tum Deus auer-
 teret. A cœna quorum id muneris erat, supel-
 lectilem in tecta referunt. culinæ parietem of-
 fendunt paulo antiè collapsum: intellectumq;
 est ex puluere, alijsque indicijs, eo ipso tempo-
 re villa parietem corruisse, quo cœnabatur in
 pratulo: quæ utique ruina ministrantium ali-
 quot oppressura fuisset, nisi Deus hanc Rectori
 dedisset mentem, vt per id tempus cœnæ locum
 mutaret. Nec nihil est a nobis operæ foras de-
 riuatum. Cardinalis Sfondratus, cum se pijs
 meditationibus excitare vellet, secessit ad la-
 rium lacum, ibique Rectorem Aronensem si-
 bi dare operam uoluit. P. . . . Do-
 minus Procurator feruido ingenio, ardentique
 iuuandorum hominum studio, laborum suo-
 rum mercedem tulit. Is vicinum oppidum se-
 pius interuisens exemplo probitatis, morum-
 que

que suauitate præcipuum parochum sibi deuinxerat, & appositis commentationibus ad omne officij munus instruxerat. Inde oppidanostum publicis, priuatisque hortationibus, tum cæteris Societatis nostræ muneribus ad honestæ, piæque vitæ studium inflammarat. adeo vnus obibat munera multorum. Itaque cum consummatus in breui compleisset tēpora multa, in ipso ætatis flore ad laborum suorum præmium euocatur in cælum. Mors ipsa ante actæ vitæ testis fuit. Grauis, diuturnique morbi molestias incredibili semper animi æquitate pertulit; tantaque vultus hilaritate, mentisque lætitia decessit, vt eum ad æternam quandam, beatamque vitam migrare sentiret. Tantum porrò non nostris modò, sed etiam oppidanis illis, quos tanto studio excolebat, sui desiderium reliquit, vt cunæti eius tanquam parentis mortem lacrymis, ac laudibus sint prosecuti.

Collegium Genuense, & Taurinense.

Genua in ciuibus iuandis insignis fuit nostrorū industria. Testimonio est, quod vnus nostri sacerdotis opera adulteri sex a flagitiosa consuetudine abducti; pellices, quibus diu assueuerant partim dimiserūt, partim sibi

sibi in matrimonio stabili collocarunt. Puella
 duæ, quæ pollicitationibus, ac minis ad flagi-
 tium incitabantur, periculo exemptæ sunt, &
 in tutum receptæ. Duorum nobilium cædes im-
 peditæ. Alter qui infamiae notam consciscenda
 sibi morte effugere constituerat, a perduto con-
 silio reuocatus. Duo qui mutuis vulneribus ac-
 censi ad eadem ruebant, ad pacem, atque ami-
 citiam adducti. Sex huius vrbis Sodalitates,
 quæ nostrorum consilijs reguntur, & frequen-
 tia, & pietatis studio excellunt. Archiepi-
 scopus Diæcesim obiens vnum atque alterum
 Sacerdotem e nostris postulauit, eorumque ope-
 ra vsus est ad dissidentium pacificationes, Pa-
 rochorum institutionem, informationemque
 rudium populorum.

In Collegio Taurinensi mirus sacrarum con-
 cionum fructus constitit. Indicio est, quod cū
 Concionator de confessione totius vitæ insti-
 tuenda verba fecisset ad populum, tantus au-
 ditorum motus fuit, vt ad trecentos vniuersā
 vitam apud nos retextam expiauerint, præter
 alios complures, qui apud alios Sacerdotes idē
 fecerunt. Iam mulierculis compluribus pec-
 candi occasio sublata est; multæ etiam in tu-
 tum receptæ: non nullæ a voluntaria mortis
 proposito abductæ. Complures earum, quæ
 ad nostrum templum ventitare consuerunt,
 quantum frequēs, ac pius sacrarum mysterio-
 rum vsus ad absolutionem virtutis posset, ma-
 gno

gno fuerunt documento. Ex hoc numero una
 a sempiterno piorum hoste de gradibus detur-
 bata, totum mensem fractis membris, atq; ar-
 tubus, alteroque insuper capta oculo iacuit.
 Sed virtus enituit in malis. Quamdiu ægrotat-
 uit, gratias Deo agere nunquam destitit. Al-
 teri mulieri Diabolus pulcherrima specie Chri-
 sti crucifixi effigiem præferens sese obtulit;
 eiusque quamuis pia, & salutaria facta Deo
 inuisa esse, ipsamque olim destinatam inferis
 denunciauit. Hic illa ad Christi imaginẽ, quã
 in cubiculo habebat, conuersa paulisper orat;
 tum præsentis animo ita respondet, se verò nec
 præmiorum spe, nec suppliciorum metu addu-
 ctam seruire Deo: & eius causa vel sempiter-
 nos inferorum cruciatus paratam subire. Mox
 arrepto baculo insidiatorem inuadit: ille con-
 cussus vehemētius cubiculo ex oculis elabatur:
 teterrimoque odore in tectis relicto, quis, aut
 vnde esset facile declarauit. Vnus qui infamie
 maculam sibi impositam multorum cæde elue-
 re meditabatur, ad saniora consilia traductus
 est. Inter duos fratres capitali odio dissidentes
 pax constituta. Pecunia malis artibus parta
 Dominis reddita. Curatum etiam, vt ægri mi-
 lites, quorum erat maximus numerus, hospi-
 tio, rebusque ad corporis, animique salutem,
 necessarijs ne carerent. Hereticus supplicio
 addictus coram multis, qui eius sermonibus im-
 pulsi, nutabant, a sacerdote nostro redargutus;
 eadem-

P R O V I N C I A

eademque opera dubij in fide confirmati. Itum
 etiam in castra & milites ad officium incitati:
 ibi res accidit digna memoria. Miles suspen-
 sam gestabat e collo ceream caelestis agni effi-
 giem, quam in praelio plumbea glande ictus
 expertus est salutarem, nam glans, cū in ipsā
 agni imaginem incidisset, ad militis pedes de-
 fluxit innoxia, tantum munimenti in sacra ce-
 ra aduersus mortiferum ictum fuit. Sacerdos
 e nostris ab Archiepiscopo Diecesim obeunte
 socius, ascitus nec parum, nec frustra labora-
 uit. Archiepiscopi autoritate nixus multas,
 ac veteres inimicitias sustulit. Ex quo genere
 vnum exempli causa a nobis ponetur. Iurifi-
 consultus a fratris filio luculentam acceperat
 plagam in facie, Nec vt ei parceret cuiusquā
 oratione, vel autoritate adduci poterat, nisi
 ille veniam suppliciter peteret, ac sibi satisfa-
 ceret. Contra adolescens ad ea descendere om-
 nino recusabat. Noster cum versato in omnes
 partes vtriusq; animo nihil proficeret, ad ex-
 tremum rogat vt ambo pariter ante sacrosan-
 ctam Eucharistiā paulisper supplicarent Deo.
 Haud agrè impetratum. Mira res dictu. Vix
 ibi Deum parumper orarant, cum repente eo-
 rum animos diuina vix flexit. Ecce tibi dum
 adolescens patrum adire petendæ veniæ, &
 satisfaciendi gratia parat; repente occurrit ei
 patruus negans sibi aliter ab eo satis fieri uel-
 le, quàm vt christianè in posterum uiueret.

Cate-

MEDIOLANENSIS. 81

Catechismi schola illis locis aperta est, ubi eius nomen nunquam antea erat auditum. Eques nobilis periculose egrotabat, ad eum ipsius rogatu Sacerdos noster cum venisset, hominem ad peccatorum confessionem ritè instituendam inuitat: ratusque id, quod erat, delictorum pœnam esse morbum, confidere se ait, ut sacra confessio illi remedio foret. Nec eius spem Deus fefellit. Aeger ritè confessus statim diuina benignitate conualuit. Miles fœda, grauique confectus tabe in Nosocomio iacebat penè ab omnibus destitutus, quòd graue eius odorem ferre nemo posset. Adit hominè noster Sacerdos diuino utique consilio, ac voluntate, Offendit iam morti proximum, amisit penè loquendi facultate, Rogat num velit confiteri, annuit ille, sed loqui posse negat. Sacerdos igitur salubri liquore dato, ubi eum reuocatis parumper viribus, satis commodè loqui sensit, ad vniuersæ vitæ expiationem hortatur; paret ille, ac ne obscurum esset diuinum beneficium, confessione perfunctus obmutuit, nec ita multo post discessit è vita. Diceres, illi ut ritè confiteri, pieque mori posset, diuinitus & sermonis facultatem redditam, & vitæ usuram prorogatam.

Collegium Vercellense, & Comense,
se, & Domicilium Alexandrinum.

Vercellis priore anni parte morbis exercita est patientia nostrorum; posteriore spectata in alijs iuuandis industria. Data opera est, vt in varijs Urbis templis christiana doctrina rudimenta pueris, atque idiotis traderentur, vt uinctis copia esset sacerdotis ad expianda peccata; multi etiam ab Orci faucibus liberati. Illud egregium. Facinorosus homo inimicitias gerebat cum altero, qui iamdiu ab Vrbe aberat, nec quisquam omnino reperiebatur, qui sciret, vbi gentium is esset. Hic igitur inimici vlciscendi studio inductus, humani generis hostem implorauit. Cum eo animam pactus, si vbi nam locorum esset eius inimicus, indicaret; huius pactiois chirographum suo sanguine exaratum ei tradit. Hoc ille accepto, docet, eius inimicum esse Genue, ipsumque hortatur, vt eò contendat, inimico vitam eripiat, & illius ciuitatis libertate ac licentia fruatur. Tum verò homo miserrimus inferni hostis fraudem, insidiasque animaduertit. Igitur desperata inimici vltione, se ipse aliquando respexit. Nactusque nostrum sacerdotem

con-

MEDIOLANENSIS. 83

consilium ab eo, & auxilium petit. Huius ope ex Diaboli manibus elapsus uetus chirographus nouo, quo se Deo deuouebat, irritum facit.

In Comensi Collegio pax per nostros conciliata inter duos nobiles, quorum dissensio magnum aliquod malum erat paritura. Tres honestissima familiae veteribus odijs dissidentes ad concordiam & amicitiam aduclæ. Duo uiri, qui necem uxoribus moliebantur, cædis consilium abiecerunt, & cum eis in gratiam redierunt.

Alexandriae tres e nostris plusquam pro numero in Societatis muneribus elaborarunt, ac tale ciuibus nostrorum hominum specimen dederunt, ut nihil magis expetant, quam Collegium Societatis.

PROVINCIA SICILIAE.

Verunt nostri in hac Prouincia ad numerum trecentorum sexaginta quinque. Panormi in Professorum Domo vnus & quinquaginta. In Collegio quinquaginta sex. Messanae in Collegio vnus & septuaginta. In Domo Probationis sex & tri-
ginta.